

ГОТҮЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“NOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

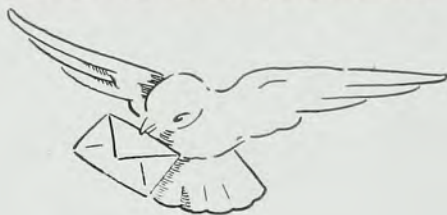
Видає Головна Пластова Булава
Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:
LESIA CHRAPLYWA
168 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє
Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:
“PLAST” Inc.
New York 3, N. Y.
140-142 Second Avenue

„ГОТУЙСЬ” ДОЖИДАЄ
ВАШИХ ПЕРЕДПЛАТ
НА
1964 РІК!

Обкладинка роботи Роми Баб'юк

Заставки малювала
ст. пл. Оксана Борис

ЗМІСТ:

Братчик Ірко:
Побут українських пластунів на
Джемборі 2
Сестричка Світляна:
„Готуйсь” проводить розпиту-
вання 8
„Готуйсь” прийшов до Вас у гості 10
Що пише Мишка-Гризикнижка 12
С. Тарнавський — Ю. Оранський:
Пісня „Карпатських звірів” 16

Річна передплата в ЗДА —
\$ 2.50, в Канаді — \$ 2.75. Новач-
ки та новачки складають її на ру-
чки виховників, самітники та не-
новачки пересилають просто до
Адміністрації. Ціна одного чи-
сла 25 центів в ЗДА, 30 центів
в Канаді.

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 9 (90)

Листопад

1963

ЛИСТОПАД

Новак:

Як настане листопад,
Хмара небо закриває,
Золоті листки легять —
Дивна пісня в нас лунає.

Всі новаки:

— Так, лунає!

Новак:

Дивна пісня із вершин:
Мазепинки, кулемети...
Всі ми вмовкли, як один...

Частина новаків:

Пісне, де ти?

Друга частина:

— Пісне, де ти?

Новак:

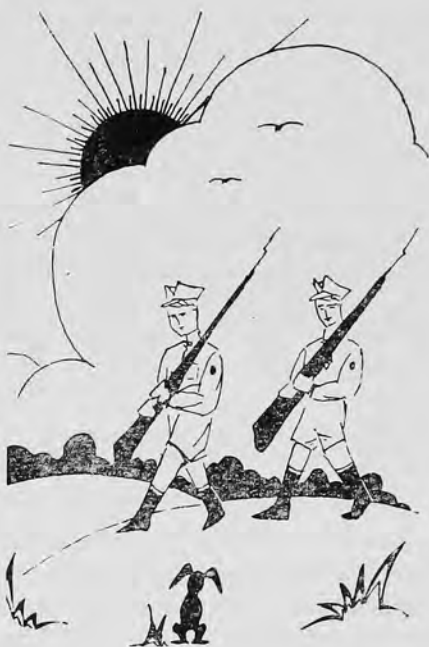
Дивна казка у серцях,
Лиш послухати — лунає.
Про стрілецький славний шлях
Всі ми чули...

Всі новаки:

Кожен знає!

Новак:

І про прапор угорі,
Голубий та золотавий,
Що явився на зорі...

Мал. О. Борис

Частина новаків:

— Прапор волі!

Друга частина:

— Прапор слави!

Новак:

І ми знаєм: ми готові,
України кожен син,
Як колись Стрільці у Львові,
Відновити волі чин.

Всі новаки:
— Давній чин!

Новак:

Як настане Листопад,
Давній спомин залунає,
Круг новацтва молодий,

Рідний спомин дорогий,
Шанувати-зберігати,
Присягає —

Всі новаки:
Присягаєм!

Все новацтво знає, що дня першого листопада вшановуємо велике українське народне свято. Сорок шість років тому Західна Україна стала вільною державою. Більше про це розкажуть на сходах сестрички та братчики, або й Ваші батьки. Можливо, що зтось із Ваших рідних сам був українським вояком у той час. Він зможе найбільше про це розказати.

А тут маєте віршик, що може виголосити Ваш Рій з Гніздо на Листопадовому Концерті, щоб вшанувати цю велику подію.

ПОБУТ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ НА ДЖЕМБОРІ

(Звіт Братчика Ірка для „Готуйся” і Новацтва)

(Продовження)

Другого дня раненько була розставлена штафета із скавтів усіх країн з табору на Маратоні аж до Атен (на 26 миль). Перший скавт дістав письмо від начального скавта Греції, яке штафетним бігом (на сто чи двісті метрів) — передавали скавти з рук до рук, а останній мав його доручити посадникові міста Атен. Це була вістка про відкриття Джемборі на Маратоні, яку посадник мав подати до відомо всьому світові. Скавти бігли слі-

дами давнього атенського воїна, що подав був вістку атенцям про перемогу на Маратоні.

Відтак почалося звичайне таборове життя. Кожна група мала свій порядок дня з молитвою, піднесенням прапору, порядкування табору, підготову виставки, проби співу і танців на виступи й ватри, відвідини інших національних груп та приймавання гостей-чужинців у себе. Крім таких малих зустрічей упродовж Джемборі на великій спортовій

площі відбувалося загальне для всіх учасників змагання т. зв. „Праці Геракла”. (Геракл — то був хоробрий герой старинної Греції, що доконав 12 великих подвигів, надлюдських праць). За його прикладом змагуни мали завдання побороти всі перешкоди, що перед ними стояли (перейти вузьку кладку, перелізти через високий мур, перескочити пліт, пропхатися через тунель, зроблений з опон коліс від авта, повзання попід драбину, малп'ячим способом перейти руками драбину, що висіла над головою та багато інших). До цього змагання ставали й наші пластуни та всі пройшли його успішно. Крім цього, на спеціально збудованій сцені на вільному просторі відбувалася програма талантів „Талент-О Рама”, де скакти різних країн мали змогу показати свої таланти та пластові вмілості. (Куховарство, перша поміч, акробатичні штуки, вежі, моделі власної роботи). Відбувались тут теж різні концерти оркестри, співи, танці та гра на різних інструментах. Наші пластуни виступали тут з народними танками „аркан” і „запорожець”. Наших танцюристів вітали сердечно довгими оплесками.

Також над морем відбувся День Морського Скавта. Там були змагання в плаванні, перегони човнами та покази рятівництва на морі. Крім цього приглядалися ми летунському пописові грець-

ких летунів, що були колись скавтами, починаючи від безмоторових аж до модерних — джетових літаків.

Майже кожний підтабір мав виставку, на якій показували мистецтво своєї країни. І українці мали свою виставку. Вона була приміщена в найбільшому шатрі. Перед входом до неї був великий напис в чужих мовах. При вході на столику лежала книга відвідувачів, де вписувалися гості. По середині шатра був прикріплений щит з пластовою лелійкою і написом „Україна”. На стіні пишалась велика мапа України. Довкруги уставлено столи, що їх змайстрували піонерським способом самі пластуни, а на них розставлено наше народне мистецтво: кераміку, різьбу, альбоми, писанки, вишивки, ляльки в народних строях і багато інших скарбів. Ми мали там і куток пластових марок для філятелістів, і збірку пластових відзнак, гарний монтаж знімок із життя Пласту та другий — з історії України, мали різні пластові журнали включно з „Готуйсем” та велику кількість книжок і брошур у чужих мовах про Україну і наш Пласт. В час відвідин нашої виставки гості слухали українські народні пісні з пластинок. Виставка стягнула нам сотні скавтів чужинців та багато місцевого населення, між ними була й українська родина, що живе постійно в Атенах. Во-

ни пізнали нас по нашому прапорі і тішились нами як своїми дітьми. Чужинці подивлялися наше мистецтво й нашу культуру. Це дало нам нагоду нав'язувати з ними наше знайомство, розмовляти про наше мистецтво, нашу історію та теперішні відносини в нашій Батьківщині.

Джемборі відвідав теж грецький король Павло з своїм почотом і в його честь відбулася велика дефіляда скавтів з прапорами перед королем. І український прапор, разом з іншими прапорами брав участь у цій дефіляді.

На Джемборі мзали ми теж свій Український День. Влаштували, по звичаю, чайне прийняття і запросили гостей-чужинців. Між ними був у нас достойний гість та великий приятель українців, князь Ліхтенштайну, якому наші пластуни подарували пам'ятку з України — гуцульський топірець. Крім нього, того самого дня відвідав наш табір і грецький Начальний Скавт князь Константин, син короля в оточенні цілої Команди табору. Вони відвідали нашу виставку, вписалися в книгу та дістали теж від нас пам'ятку, альбом з мистецькими обкладинками й топірець, на згадку про українців. Ці, та багато інших прегарних гуцульських виробів вдалося дістати пластунам з України з гір Карпат. У вечері відбувся наш вогник, на якому виступали пласту-

ни з танцями та наші гості. Настрій був дуже веселий і братерський. Та не лише гості бували в нас; ми часто заходили і до них на ватри, прийняття і нав'язували там знайомства, обмінювались відзнаками, пл. марками, роздавали їм брошурки про Пласт та інші дрібні пам'ятки, що їх нам виготовили наші пластунки.

А Вас напевно буде цікавити, як виглядають грецькі новакі. І їх можна було тут бачити, бо прийшли одного дня відвідати Джемборі. А було їх багато-багато. Вони такі самі чемні хлопці, як і Ви. мають сині однострої і яносині хвустки. Називаються „Вовченята”. Їх тут привітали грецькі вовки — старші скавти і кожному дали малий альбомик, на якому були прапори всіх країн, що є на Джемборі. І малі вовченята почали свою гру: завили, як молоді вовки і розбіглися по таборі, як миші, щоб збирати до своїх альбомиків якнайбільшу кількість підписів і адрес скавтів, із різних країн, що їх прапори були в альбомі. Вони прийшли і до нас, оглянули виставку, вписалися нам в книгу, а ми кожному в альбомик, бавилися з ними та обдарували їх пам'ятками. Вони дуже хотіли бачити українських новаків, на жаль, Вас там не було; зате ми їм показували Ваш журналик „Готуйсь”, яким дуже цікавили-

Грецькі новаци „Вовченята” в гостях в українському підтаборі на Джемборі. Поміж ними наш Братчик Ірко.

ся і жаліли, що не можуть його читати.

І так, Дорогі Новаци і Новачки, кожний день приносив нам щось нове та цікаве. Ми бачили, що в цілому світі пластуни і скавти однаково ставлять шатра, палять ватри, обмінюються відзнаками і що кожний любить свою батьківщину, бо складав присягу на вірність їй. Запримітили теж, що св. Юрій є опікуном всіх скавтів у світі. Вкінці надійшов останній день Джемборі. І знова зійшлися всі скавти на свою арену, де недавно себе зустрічали, щоб тепер попрощатися до слідуочого Джемборі, яке відбу-

деться за 4 роки в Америці. Скавтів прощав князь Константин. Ле-ді Баден Павелл, дружина померлого вже, основника світового скавтіngu, провела віднову пластової присяги, а всі скавти, між ними і наші пластуни, повторяли за нею слова обіту на своїй рідній мові. Це була дуже зворушлива хвилина, наче молитва і напевно ніхто з нас її не забуде. По закінченні обіту грецький скавт передав смолоскип американським скавтам, на знак, що вони будуть господарями наступного Джемборі. І заспівали всі востаннє джемборівський гимн світового братерства (дружби);

почали спускати прапори додолу і всі стали розходитись в надії, що за чотири роки знов стрінуться, тим разом на американській землі. А 12 серпня раненько тисячі скавтів, між ними і ми, українські пластуни, почали роз'їздитися в усіх напрямках, несучи з собою незабутні спогади про разом пережиті дні зустрічі. Віримо, що в пам'яті неодного скавта-чужинця залишиться незнана їм дотепер назва України.

В дорозі додому звиділи ми ще Рим, де у Ватикані зустрілися з Владикою Їх Ексц. Бучком, від нього дістали великі гарні образці з благословенням та власноручним підписом Владики, а у Парижі ходили наші пла-

стуни помолитись на могилі Головного Отамана Симона Петлюри.

І загуділи мотори літака, що почав підноситися з нами вгору і ми востаннє глянули оком на любу і близьку серцю Європу. А може не востаннє?.. Вірю, що прийде ще час, коли наші пластуни на своїй вільній землі зможуть до себе запросити у рідні Карпати своїх друзів скавтів із цілого світу на Джемборі в Україну.

„Нам поможе св. Юр і Пречиста Мати!“ ...

Готуйсь!

Ваш братчик

Сірій Орел Ірко

ХРЕСТИКІВКА

На підставі розповіді Братчика Ірка про Джемборі відгадайте, що найбільше подобалося чужинним відвідувачам у нашому таборі на Маратоні. Цю назву дадуть перші й останні букви слів, читані згори вниз.

Значіння слів:

- 1) Вишиване полотно, що його держить на багатьох українських іконах Мати Божа.
- 2) Довгоногі білі птахи, що не співають, тільки клекочуть.
- 3) Рослина зі смачними овочами, що походить із південної Азії.
- 4) Виконавець, що виступає сам один на сцені.
- 5) Музичний інструмент із духової оркестри.
- 6) Шматок землі облитий з усіх боків водою.

7) Млин з крилами.

8) Всі букви разом, складені за порядком.

X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X
X	—	—	—	—	X

Новачки з різних країн зустрілися при нагоді міжнароднього курсу сестричок в Голляндії. Кожна новачка, у своєму однострої, держить карточку з назвою своєї країни. Є між ними також українська новачка; вона стоїть третя зліва в другому ряді.

„ГОТУЙСЬ” ПРОВОДИТЬ РОЗПИТУВАННЯ

„Готуйсь” підіймався широкими кам'яними сходами та спинився на хвилину. Уважно прочитав напис на стіні великого будинку. Так, це був справді Нью-Йоркський Метрополітальний Музей Мистецтва. „Готуйсь” відчинив двері та ввійшов у середину. До нього підступив провідник у сірому однострої.

„Готуйсь”: — Я „Готуйсь”, український журнал, що його читають новачки й новачки в цілому вільному світі. Моїм читачам було б цікаво довідатися про вартість та значення музеїв.

Провідник: — Слово „музей” — грецьке. У давнину так називали святиню, призначену для поганських богинь-муз¹⁾. Тепер музей — це просто приміщення, що в ньому зібрані різні пам'ятки: мистецькі, історичні, промислові вироби, а то й рослини чи моделі звірів. Музей, що в ньому ви тепер знаходитеся, найбільший музей мистецтва в цілих З'єдинених Державах Америки. Тут зібрані найкращі речі, що їх мистці намалювали чи вирізьбили. Будь ласка, що ви хотіли б оглянути?

„Готуйсь”: — Мене найбільше

цікавлять давні церковні образи-ікони, що їх малювали мої предки в Україні.

Провідник: — Хоч у нас багато ікон з різних країн, українських, на жаль, нема. Є зате дорогоцінні клейноди з княжої доби в Україні, є й образи складені з дрібненьких камінців, що їх звать мозаїками. Та я вас прошу, скажіть мені, де можна побачити гарну збірку українських ікон?

„Готуйсь”: — В Західній Україні, в місті Львові є Український Національний Музей імени Митрополита Андрея Шептицького. Там можна оглянути прегарну збірку старинних ікон.

Провідник: — А чому саме імени Митрополита Шептицького?

„Готуйсь”: — Бо Митрополит Шептицький був основником цього музею. Він сам часто їздив по давніх українських церквах, замках, монастирях, збирав там старовинні вартісні ікони, фелони та інші речі, і зберігав їх від знищення. І в 1913 році купив палату на музей та постійно давав гроші на його удержання.

Провідник: — Цікаво, дуже ці-

каво! А які збірки знаходяться в цьому музеї?

„Готуйсь”: — Перш за все дуже цінна збірка ікон та іконостасів з українських церков. Далі йдуть старинні рукописи та друки, портрети славних людей, збірка народних взористих тканин, давніх грошей та народного мистецтва. Бо в мой країні був звичай, що кожну вжиткову річ, чи це був одяг, чи приладдя до праці, чи хатня обстановка, — все те прикрашували дуже гарно, що тепер має мистецьку вартість.

Провідник: — Але чи можна б це все тепер оглянути?

„Готуйсь”: — Хоч Україна тепер під ворожим, московським пануванням, навіть наші вороги розуміють вартість цих пам'яток. Їх не знищили, але чи можна їх оглядати кожному, важко сказати. Знаю, що багато ціннощів москалі вивозять у глибину своєї Росії, щоб потім хвалитися ними, як своїми.

Провідник: — Це я повинен був розказувати вам, а виходить, що це ви мене повчили. Щиро дякую вам за всі відомості і вірю, що колись ще Ви зможете опровадити мене по Українському Національному Музеї у Львові!

„Готуйсь” стиснув дружньо

Мал. Віра Любинська-Юрчук

Пам'ятник Митрополита Андрея Шептицького був у городі перед Національним Музеєм у Львові.

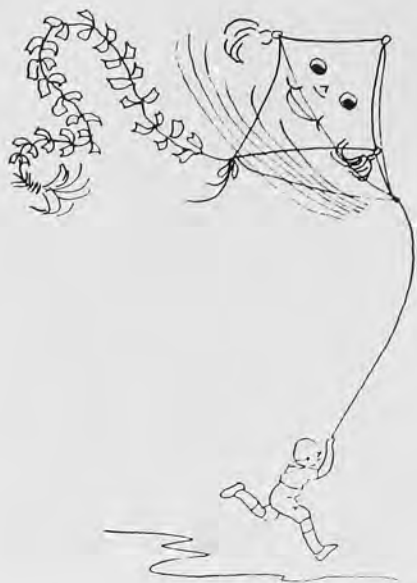
Вирізьбив мистець Сергій Литвиненко.

~~~~~
руку провідникові та в задумі відійшов.

Світлана Луцька

1) Старинні греки вірили, що музи були богині, дочки Зевеса та Мнемозіни. Було їх дев'ять і кожна опікувалася одним родом мистецтва.

Мал. Ксеня Клофас

Що сильніше віс вітер,
То радіють більше діти.
Коли задачі готові —
Можна линути орлові.

Новаки його ліпили,
Хвіст дощечний причепили,
Мотузок міцний, як треба,
Щоб орел летів до неба.

Вже піднявся так високо,
Що догляне ледве око.
Пташка глянула, питає:
— Що за диво тут літає?

Хмари станули в тривозі:
— Що за чудо на дорозі?
Та ніяк не здогадались,
Що орла ми змайстрували.

„ГОТУЙСЬ” ПРИЙШОВ ДО ВАС У ГОСТІ

Коли хто вперше прийде до Вас у гості, Ви певно покажете йому свою хату та все, що в ній. Кожна річ у ній має якусь назву, в чужій мові, як теж і по-українськи. А в Вашій власній хаті Ви певно не схочете мати речей, що називаються по-чужому. Тому пильно пригляньтесь цьому образочкові, що його намалювала Вам сестричка Ірка Савойка та перевірте, чи знаєте назви цих усіх предметів у нашій мові. Якщо ні, то цей словничок допоможе Вам вивчити їх:

Поверх — storey, floor — das Stockwerk

Вітальня, світлиця — living room, das Wohnzimmer

Грамофонна платівка, пластинка — record, die Schallplatte

Пилосмок — vacuum cleaner, der Staubsauger

Холодільник — refrigerator, der Eisschrank

Смітник — garbage, die Abfallkanne

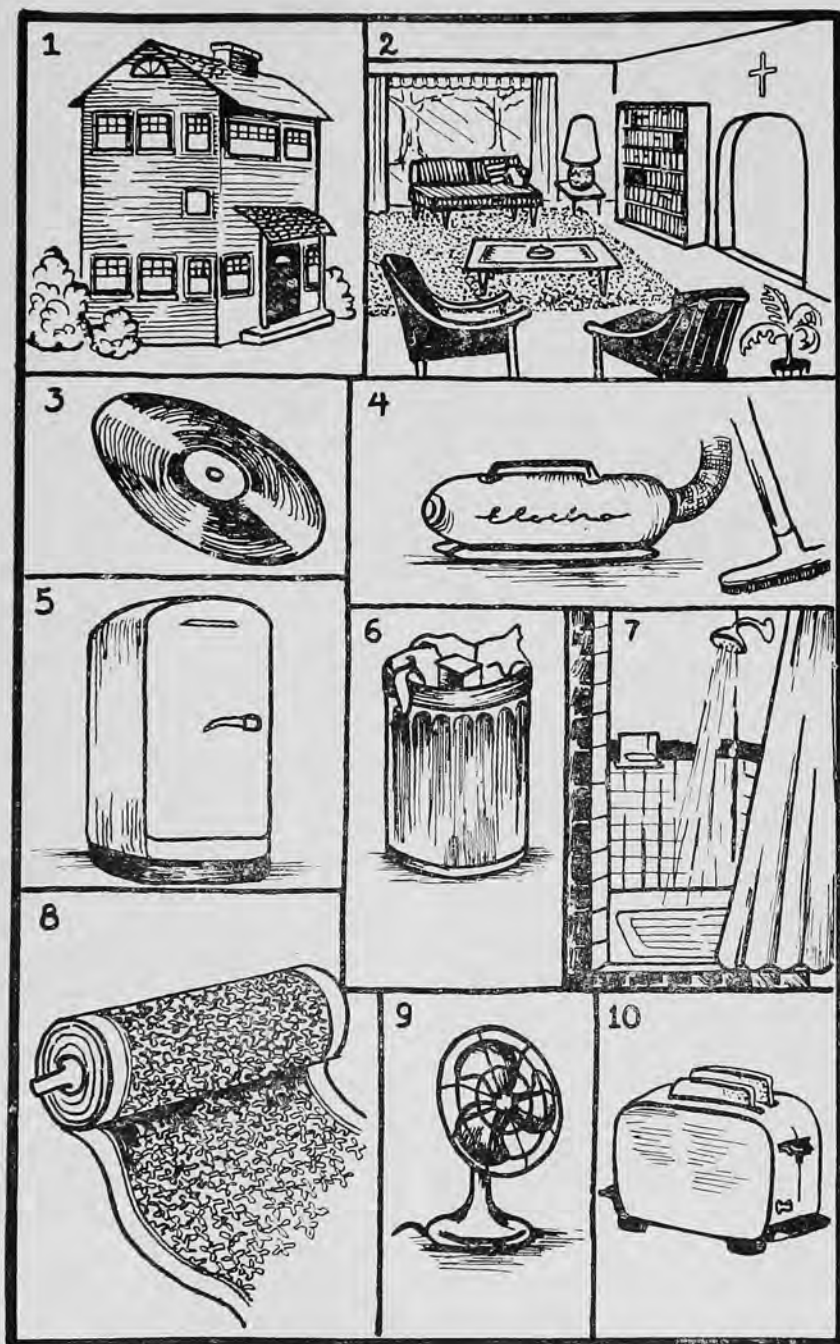
Душ — shower, die Dusche

Килим — carpet, der Teppich

Вітряк, вентилятор — fan, der Ventilator, Fön

Підсмажувач грінок — toaster, der Brotröster

Грінка — toast, geröstete Brotschnitte

ЩО ПИШЕ МИШКА-ГРИЗИКНИЖКА

Мал. Оксана Борис

Дороге Новацтво!

Мушу Вам пожалітися, яке то лихо зустріло мене. Ось побачила я оголошення в газеті, що появилася нова книжка для дітей. Зараз я вхопила слухальце телефону та замовила собі цю книжку. Прочитала її всю та сіла писати Вам про неї. Бо вже зчувала якийсь рух там, над мою норою, в кімнаті. Щось ніби редакція готується видавати число „Готуйся” за жовтень.

Не спала я три дні та три ночі, не їла та не пила, бо ніколи було. А зате вже третього вечора допис був готовий. Зв'язала я його червоною стрічкою, щоб краще виглядав, та висунула носика з нори, щоб довідатись, що там у редакції чувати. Глянь, —

аж там якраз сидить за столом ціла редакція „Готуйся” та складає нове число. Сестричка Леся, сестричка Світляна і братчик Ірко. Ну, думаю, в щасливу годину я попала! Шкряб, шкряб, вилізла по нозі стола аж на верх та гукнула з цілої сили: — Готуйсь!

Вони всі зраділи та потиснули мою ліву лапку. Питають, що нового чувати А я кажу:

— Таке нове, що вийшла книжечка Ірини Наріжної „Казка про трьох ведмедиків”. Я написала про неї та принесла вам цю рецензію. (Бо я чула, що такий допис про книжку називають „рецензією”).

— Добре, кажуть вони. — Ми цю книжку теж читали і нам вона теж подобалася. Тільки одно

лихо — в числі за жовтень нема вже місця!

— Як? — кажу, — Ще такого не було, щоб „Готуйсь” не мав місця для книжечки!

— Звісно, що не було, — каже сестричка Світляна, але „Готуйсь” має замало передплатників, тож як був маленький, так і досі не може вирости. А тут новацтво пише до нього щораз більше листів, тому й годі помістити все, що приходить.

— То й не містіть! — аж вигукнула я з пересердя.

— Не розумно ти радиш, Гризкнижко, — похитав головою братчик Ірко. — Коли новачки пишуть до свого журналика, то видно, що його читають і люблять. Тому не слід таких листів відкидати!

— А що ж тоді робити? — закликала я в розпучі, а сльози кап кап на стіл та на папері.

Сестричка Леся принесла зараз бібулкуву хусточку та обтерла сама мої гіркі сльози. — Не плач, — каже, — Мишко! На другий місяць, в листопаді, помістимо твій допис. А на другий рік, коли ще більше новацтва передплатить „Готуйсь”, він виросте на кілька нових сторінок, і тоді буде в кожному числі доволі місця для тебе!

Пошкандибала я у свою нору. Не могла вже діждатись цього листопада. Аж цілий свій допис із нетерплячки погризла, і тепер мушу писати наново. Хоч тепер прочитаєте:

Як я вже згадувала, ця книжечка називається „Казка про трьох ведмедиків”. Ви певно читасте дитячий журнал „Веселка”. Бо як мене спитаєте, то я завжди його читаю. Отже, якщо читасте, то вже читали і цю казку. Ну, якщо ні, то це буде Вам новина. Але поміщене в журнаliku — одно, а книжка — друге. Книжку можна гарно поставити на полиці, щоб всі бачили, як багато у Вас книжок. І коли схочете почитати знов — не треба розшукувати по всіх числах журналика. Книжку можна дістати на іменини чи уродини, можна й комусь її подарувати. Тому я дуже зраділа, коли поба-

Обкладинка книжки „Казка про трьох ведмедиків”.

чила, що моя улюблена казка вийшла окремою книжечкою.

І малюнки в ній дуже гарні. Малював їх не хтобудь, а сам наш славний маляр Петро Холодний. Коли говорять про нього, завжди кажуть „молодший”. Це тому, що його батько називався теж Петро Холодний і теж малював. Щоб розрізнити, про його батька кажуть „старший”.

Ви певно ждете на те, що там діялося з цими ведмедиками? Ого, не скажу! Самі прочитайте! Зате скажу Вам, що казка писана віршем, а тому легко її читати і вивчати напам'ять. Можна теж її відіграти, як то кажуть:

інсценізувати. Я бачила, як виставляли цю казочку новаки, минулого року на Ювілейній Зустрічі при вогнику. Ой, як смішно було!

Так отже веселого Вам читання! Я вже мушу кінчати, щоб і на цей раз не спізнитися. Хоч мені вже обіцяли, що помістять, а пластунам можна вірити!

Хочу Вам ще лиш подати адресу, де можна замовити цю книжку:

„Swoboda” Publ. Co.,
81-83 Grand St., Jersey City, N. J.,
U. S. A.

Готуйсь!

Ваша Мишка

Новак **Славко Курчак** із Гемпстеду, Америка, що завжди дуже пильно розгадує загадки з „Готуйся” та присилає розгадки, вспів вже прислати розгадку з числа за вересень. Ось вона:

Ужгород

Крим

Дніпро

Асканія

Київ

Волинь

Чорногора

Разом: УКРАЇНА.

Слова в реченнях: маки, незабудька, ромен, вовк, лис, рись.

Славко відгадав дуже добре! Якщо Ви ще не відгадали, то тепер загляньте у червнєве число, то побачите, як він відгадував.

Новак **Марко Тарнавський**, з Гнізда „Карпатські Звірі”, роя „Зелені Кажани” з Філядельфії, пише нам:

Пластова прогулька до „Акварами”

В неділю, в першій годині тридцять мінут вирушили авта. В цих автах були пластуни, що їхали на прогульку до Акварами. Акварама — це великий і новий будинок висотою на один поверх. Коли ми ввійшли, побачили спершу великий збірник з водою, а в ньому сидів восьминіг.

„Зелені Кажани” з Філадельфії залюбки грають в „лідставового м'яча”. Тепер вони знають, яких українських слів вживати при цій грі, бо братчик Тарас писав про це в „Готуйсь” з червня цього року.

Восьминіг спав і ми не бачили, як він рухається. Біля цього збірника стояв другий, багато більший. В цьому збірнику пливали різні риби. Поміж ними був і живий нурок. З ним можна було говорити через мікрофон. Опісля ми підійшли до збірника з рибами, які живуть у ріці. Там були теж черепахи й довга ящірка. В іншому збірнику ми бачили велику акулу. Акула не рухалася. Опісля ми бачили інші риби. Були там такі, що їдять людей, були й електричні риби, що світять. Коли ми вже все оглянули пішли до морського театру. Там дельфіни показували різні штуки. Також були нурки. Вони пливали по збірнику, скидали свій виряд та знов одягали його під водою. Там їли теж банани та пили соду. Був там і кльовн, що показував смішні штуки. Був і такий чоловік, що вмів говорити з дельфінами. Дельфіни переганялися і грали в куражі.

Бачили ми теж два збірники з водою надворі, в парку. В одному живуть тюлені й пінгвіни, а в другому не було нічого. Там мав жити кит. Але його кудись забрали і не було що оглядати.

На закінчення пішли ми до ресторану на перекуску. Потім зібралися й поїхали додому. Всі були дуже вдоволені.

Марко Тарнавський

Сестрички Табору Новачок „Гомін з України” вишили цю подушку та дали на розигри. Так здобули гроші на фонд „Готуйсь”. А як Ви заробите собі гроші на передплату за „Готуйсь” на 1964 рік?

ПІСНЯ ОДИНАДЦЯТОГО ГНІЗДА НОВАКІВ „КАРПАТСЬКІ ЗВІРІ” У ФІЛЯДЕЛЬФІ

Написав Остап Тарнавський

„ ГЕЙ, ГЕЙ, КАРПАТСЬКІ ЗВІРІ ”

лісна оркеструнта - вокаліста

Слова О.Тарнавського
Музика Ю.Органського

Marciale

Гей, гей, карпатські зві- рі, ста- чай- те у ра- ди- ці
ра- зом, пов- ні ві- ри не бо- їмося бі- ди, Гей, су.

Гей, гей, карпатські звірі,
ставайте у ряди —
всі разом, повні віри
не боїмося біди.

Гей, гей, карпатські звірі,
гукнімо на весь бір,
щоби почув наш заклик
у лісі кожний звір.

Гей, гей, карпатські звірі,
ходімо у ліси —
де наша батьківщина
свободи і краси.

Гей, гей, карпатські звірі,
ми знаємо тропу:
ніхто не забере в нас
країну лісову.

Світл. В. Рак

У Таборі Новаків на Вовчій Тропі „Чорне море — Українське море”, всі братчики носили шапки морських старшин, а новаки-моряків. Два новаки, що йшли в почоті Братчика Команданта В. Мельника, мали правдиві однострої Української Фльоти. Були теж і довбуші, що били в барабани до маршу.

НАШ КАЛЕНДАРЕЦЬ

Як бачите, тепер у листопаді, дістаєте календарець вже за грудень. Це на те, щоб мали Ви його напевно вже від початку грудня. Календарець за листопад дістали Ви вже в жовтневому числі.

Коли поглянете на цей календарець, зараз побачите, що в грудні припадає дуже багато свят. Тому треба пригадати на яку пам'ятку вони встановлені.

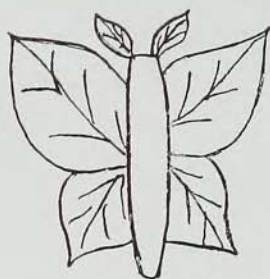
В першу чергу треба пам'ятати, що в одних містах святкують всі свята за старим стилем, в інших за новим. Так свято в честь Богоматері, що називається Введення у храм, святкуємо дня четвертого грудня за старим стилем, а за новим воно в листопаді. Друге свято в честь Егородиці, що називається Непорочне Зачаття, святкуємо за старим стилем 22 грудня, а за новим восьмого. Обидва ці дні відзначені в календарці. Двічі теж зазначене свято Святого Отця Миколая. Про нього, здається, не треба пригадувати, бо всі діти ждуть його вже дуже нетерпеливо. Але чи подумали Ви коли, що в свято Доброго Святого треба нам не лиш ждати дарунків від Нього, але теж і справити комусь якусь хоч би маленьку приємність в його честь!

За новим стилем припадає у грудні також і найкраще в році свято — Різдво Ісуса Христа. Воно починається Святим Вечором, як зазначено, і триває у нашому обряді три дні.

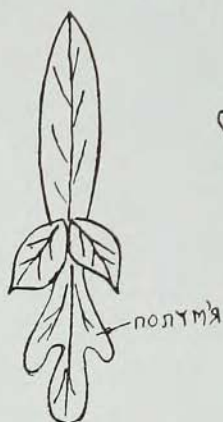
Ще одного свята ми не зазначили на календарці, але не думайте, що це помилка! В день 13 грудня буде Святого Андрія Апостола. Ви певно знаєте з історії, що він приплив Дніпром в Україну та поставив хрест на горах. На тому місці постав потім город Київ. Ще з прадавніх часів є в нас звичай, що напередодні Святого Андрія збираються дівчата в хаті одної подруги та виворожують собі долю. Але в цей день нема обов'язку слухати Служби Божої, як в інші свята. Це свято тільки церковне.

Так маємо вже календарці на цілий рік. Ви певно пильно зберігаєте їх усі. Може й вішаєте на стіні у Вашій кімнаті чи в новацькій домівці. Вони допоможуть Вам знати й пам'ятати, що коли сталося. Так само, як це пам'ятають і дорослі.

РІЗНІ ФОРМИ ІЗ ОСІННІХ ЛИСТКІВ І ТРАВИ
(НАКЛЕБНІ НА ПАПЕРІ)

МЕТЕЛИК

РАКЕТА

ДЕРЕВО

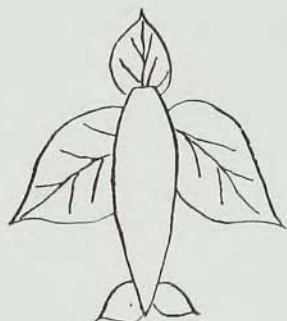
ДЕРЕВО

ЧЕРЕПАХА

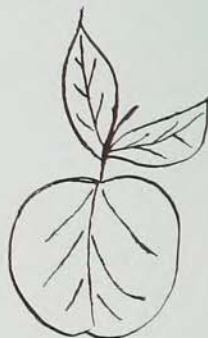
БЖОЛА

ПТАХ

СЛИВКА

ЯБЛУКО

ПІВНІСЬ

СУБОТА

2

9

16

23

30

П'ЯТНИЦЯ

1

8

15

22

29

ЧЕТВЕР

7

14

21

28

СЕРЕДА

6

13

20

27

ВІСТОРОК

5

12

19

26

ПОНЕДІЛОК

4

11

18

25

НЕДІЛЯ

3

10

17

24

КАСІОНА

